

Dosarul nr. 3ra-369/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Iu. Potînga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – E. Palanciuc, A. Malîi, V. Clima

ÎNCHEIERE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stanislav Beriozov,
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de către Stanislav Beriozov împotriva Procuraturii Generale, cu privire la
contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 02 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Stanislav Beriozov împotriva hotărârii din 23
aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată :

La 26 decembrie 2017 Stanislav Beriozov s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Procuraturii Generale, prin care a solicitat anularea ordinului nr.
1460-p din 21 noiembrie 2017 „Cu privire la eliberarea din funcție”, cu obligarea
Procuraturii Generale de a-l concedia din funcția de procuror în Procuratura UTA
Găgăuzia, Oficiul Ceadâr-Lunga în temeiul demisiei și încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea cererii reclamantul a invocat că prin ordinul nr. 1460-p din 21
noiembrie 2017 „Cu privire la eliberarea din funcție”, a fost sistată executarea
ordinului nr. 1040-p din 14 septembrie 2015, cu privire la suspendarea din funcție a
lui Stanislav Beriozov, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Ceadâr-
Lunga, de la 23 noiembrie 2017. Prin același ordin, reclamantul a fost eliberat din
funcția deținută și concediat din organele procuraturii din 23 noiembrie 2017.

Reclamantul a susținut că ordinul de concediere este ilegal și urmează a fi
anulat de instanța de judecată, invocând caracterul nelegal al acestuia.

S-a invocat că la 02 august 2017 a expediat în adresa Procuraturii Generale
cerere, prin care a solicitat să fie acceptată demisia sa din funcția de procuror în
Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Ceadâr-Lunga. Cererea respectivă a fost

recepționată de Procuratura Generală la 08 august 2017, dar, aceasta a rămas fără examinare.

La 17 august 2017, a fost înregistrată sesizarea Procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari, privind inițierea procedurii disciplinare în privința lui Stanislav Beriozov, iar în rezultatul examinării sesizării respective, prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor nr. 13-72/17 (III) din 20 octombrie 2017, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din funcția de procuror.

Hotărârea Colegiului de etică și disciplină a fost contestată de dânsul la Consiliul Superior al Procurorilor.

Prin hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-153/17 din 16 noiembrie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de către Stanislav Beriozov împotriva hotărârii Colegiului de etică și disciplină nr. 13-79/17 (III) din 20 octombrie 2017, a fost admisă contestația inspectorului din cadrul Inspecției Procurorilor, Vasile Godoroja, cu casarea și modificarea doar în partea descriptivă a hotărârii Colegiului de etică și disciplină nr. 13-79/17 (III) din 20 noiembrie 2017, privind aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție.

Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-153/17 din 16 noiembrie 2017 a devenit temeiul legal pentru emiterea ordinului nr. 1460-p din 21 noiembrie 2017 cu privire la eliberarea din funcție.

Reclamantul a susținut că ordinul de concediere este ilegal, deoarece la data emiterii ordinului de concediere, hotărârea de aplicare a sancțiunii disciplinare nu era irevocabilă. A invocat că, prin concedierea sa din funcția de procuror, în mod flagrant au fost încălcate prevederile art. 6 paragraful 2 CEDO și art. 21 din Constituția Republicii Moldova.

La emiterea ordinului nr. 1460-p din 21 noiembrie 2017 „Cu privire la eliberarea din funcție”, au fost încălcate normele imperative ale legii ce reglementează modul de concediere a procurorilor, și totodată, au fost încălcate principiile fundamentale consfințite prin art. 21 din Constituția Republicii Moldova.

Prin hotărârea din 23 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Stanislav Beriozov împotriva Procuraturii Generale privind contestarea actului administrativ ca fiind neîntemeiată. (f.d. 56, 60-62)

Prin decizia din 02 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de către Stanislav Beriozov, reprezentat de avocatul Andrei Beruciașvili, împotriva hotărârii din 23 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 84, 85-91)

Pentru a ajunge la această concluzie instanțele de judecată au reținut că Stanislav Beriozov a fost eliberat din funcție în rezultatul aplicării sancțiunii disciplinare sub formă de eliberare din funcție, care a fost aplicată prin hotărârea Colegiului de disciplină și etică, iar ordinul emis de Procurorul General este un act de punere în executare a actului de aplicare a sancțiunilor.

Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, care a respins și cerința lui Stanislav Beriozov cu privire la obligarea Procuraturii Generale de a-l concedia din funcția de procuror în procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Ceadîr-Lunga în baza

cererii de demisie, deoarece, în privința acestuia a fost emisă o hotărâre irevocabilă, prin care a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de eliberare din funcție.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 20 decembrie 2019 Stanislav Beriozov a depus recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 02 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată. (f.d. 96-97)

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel la adoptarea deciziei nu a ținut cont de faptul că este obligată să respecte principiul supremației dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

La 14 februarie 2020 Procuratura Generală a depus referință împotriva recursului declarat de către Stanislav Beriozov, solicitând respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 105-106)

Efectuând controlul judiciar al hotărârilor contestate prin prisma argumentelor expuse în recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 02 octombrie 2019.

Din materialele dosarului rezultă că instanța de apel a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei motivate, care la 28 noiembrie 2019 a fost recepționată de către avocatul Andrei Beruceașvili, care reprezintă interesele lui Stanislav Beriozov. (f.d. 93)

Stanislav Beriozov în conformitate cu prevederile art. 245 alin. (1) din Codul administrativ a înregistrat la 20 decembrie 2019 la instanța de apel, cererea de recurs. (f.d. 96-97)

Astfel, instanța de recurs consideră că Stanislav Beriozov s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul prevăzut de lege.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel, examinând temeiurile recursului depus de către Stanislav Beriozov în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Stanislav Beriozov a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederile art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Stanislav Beriozov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Stanislav Beriozov, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Stanislav Beriozov, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Stanislav Beriozov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh